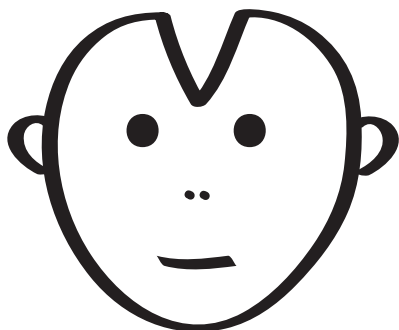

NEVÍM

LUDEK AUSOBSKY

VÁCLAV

Pro ségry sem byl jen panenka na hraní, rozmazlovaly mě, hýčkaly mě, máma jakbysmet. Dost mě to bavilo, lehce sem si na to zvyk, neprudil sem, smál sem se, a zůstalo mi to vlastně dodnes.

Navíc se mi holky hned vod mala hodně líbily. Už ve školce sem musel na hanbu, do kouta, že sem čučel holkám pod sukně. Voni ječely, ale co sem tam moh asi vidět?

Jó, sousedovic Vendulka, to bylo jiný kafe! S tou sme často a rádi prozkoumávali svý tělesný vodlišnosti. Asi máš taky podobnou zkušenost. A jestli říkáš, že ne, tak kecáš!

Seděli sme tenkrát vobkročmo na kládě, a nejdřív detailním pohledem, pak i dotykem, sme se vobdivovali. Neboj, to není žádný porno, ale pouze předškolní anatomie člověka. Vrchol byl, když se Vendulka najednou na tu naši kládu vyčůrala. To sem řval! Já to totiž nedokázal.

Vendulka se mi pozdějc úplně ztratila z dohledu, ze života. Možná škoda, ale neva, přišly další.

IVANA

Díky Radkovi se můj život zásadně změnil. Ve škole jsem byla nepozorná a hlavně neklidná a netrpělivá. Nemohla jsem se dočkat sobotního odpoledne, kdy už odjedeme na chatu. Radeček mi naprosto učaroval. Je to vysoký kluk, havraní kštice a jeho modré oči

jsou nebezpečně uhrančivá kombinace. Líbil se mi. Holky na mně nějakou změnu vyzpozorovaly, a samozřejmě donekonečna vyzvídaly. Musela jsem něco říct, musela jsem se přiznat, že mám asi kluka, jako že s ním chodím. Trochu jsem vyprávění přibarvila, protože ON o tom ještě nevěděl.

Na chatě jsem pokaždé vymýšlela různé finty, jak Rádu potkat. Ale aby to vypadalo jako náhoda. Třeba se i stalo, že jsem ho neviděla ani jednou za celý víkend. Hrůza! To pak nasledovaly další výrazné neúspěchy ve škole. Vůbec jsem se nedokázala soustředit, moje roztřepané myšlenky se toulaly úplně někde jinde. Nemohla jsem si ale pomoci. Máma se divila, co se se mnou děje, plísnila mě, ale strejda to myslím chápal i beze slov.

JANA

Studentský život středoškoláka plynul vesele dál. S Věrkou, to byla jedna holka z vedlejší třídy, jsme se hodně sblížily. Podnikaly jsme spolu výlety, návštěvy divadel, mejdany. Na jednom, právě u Věrky, nás bylo asi deset, kluci, holky a alkohol. Já jsem nikdy moc nepila, ale měli jsme před posledními prázdninami, tak že to oslavíme. Hrál se na kytaru, zpívalo se. Pak někdo vymyslel hru na pravdu a fanty. Chvilí to byla docela legrace. Různé rozkazy a odkazy. Padla i nějaká pusa. Klukům to přišlo všechno nějak pomalé, navrhli flašku. Ať se prý něco děje. Chvilku mi to nevadilo, ale když jsem už byla jen ve spodním prád-

le a jeden dost opilý kluk se po mně začal sápat, okamžitě jsem vystřízlivěla. Věrka rázně zakročila, dala mu pořádný pohlavek, a hra skončila. Tím současně skončil i mejdan. Všichni se pomalu a rozpačitě rozcházeli, já zůstávala sedět. Ani nevím proč.

Když Věrka vyprovodila posledního hosta, vtiskla se ke mně do křesla a pohládila mě po vlasech. Pak se nepatrně sklonila a políbila mě na čelo. Sklonila se ještě víc, a dotkla se svými rty mých. Rukou mi přitiskla hlavu ke své, pootevřela ústa a vnikla svým jazykem do mých úst. Byla jsem zmatená, nevěděla jsem, co se to děje, všechno bylo nesmírně překvapivé a rychlé. Když mi druhou rukou sjela z ramene na ňadra, začala jsem konečně chápat, a snažila jsem se nenápadně z těsného objetí vymanit. Věrka mi nebránila, pustila mě, uchopila skleničku, druhou mi podala a napila se.

VÁCLAV

Zvoním podruhé, že by nebyla doma? Byl by to docela dobrej fór. Ale ne, vtevřela a na mě dejchla okamžitě báječná pohoda. Dal sem jí kytku a chtěl sem se porozhlídnout po bytě. Je času dost. Při třetí skleničce suchýho martini s olivou sem se začal obávat, že autem už dnes nepojedu. Ale tága jezděj furt. Nepokazil sem si tak chuť u výtečný večere. Naložený maso, asi krkovička, vopečený brambory, salátová směs, různý dresinky, kde je sehnala? Asi v Tuzexu. Červený víno měla taky skvělý, zkrátka absolutní spokojenost. Dovolil sem se zatalefonovat si domu, začínalo bejt dost pozdě. Jak je Kristýnce? To víš, že pijeme, pan Martin je dobrej hostitel. Gábinečko, běž klidně spát, přídu asi pozdě. Hlavně ne autem. Jó, maj místnost pro hosty. Asi budoucí děcák. Uvidim. Pusu. Pa.

Načmáral sem ňáký jako plánky posunu příčky, když se paní Jana vrátila z kuchyně. Sedla si mi náhle na klín, políbila mě beze slova na tvář. Docela sem chvíli čuměl, než sem se zorientoval. Byl sem ale dobře naladěnej, trochu namazanej, tak sem jí dal středně velkou pusu na rty. Co sem měl dělat jinýho? Co? Když sem po chvilce zjistil, že nemá kalhotky, musel sem její výzvu jednoznačně přijmout. Už ze slušnosti. V náručí sem ji vodnes do ložnice a je nad

slunce jasný, co následovalo. Byla uvolněná, aktivní, jako by se dlouho nemilovala. Že nemusím dávat pozor, že to je v pořádku. Potěšilo mě to, a myslím, že sem dvakrát předvedl velice slušnej výkon, se všim všudy. Na rodinu sem pozapomněl, fakt se za to dodnes stydím. Ale bylo to poprvé a naposled, co sem se Gábince zpronevěřil.

Ráno Jana vedle mě už nebyla, zatoužil sem po sexu, ale i po odchodu. Rychle sem se umyl. V pokoji mě čekala voňavá kávička a zamyšlená Jana. Jakmile mě uviděla usmála se a poprosila mě o zachování vykání v našem vztahu. Proč ne. O ničem moc nechtěla mluvit, nevím, jestli jí to všechno nějak nezamrzelo. Ale co se stalo, to nejde vodestát, že jo.

Vyzkoušel sem jí za pár dní zavolat, ale vmluvila se, že má děsný fofry, že se časem vozve sama. Do flaksárny sem vobčas zašel, ale elegantní provokatérku Janu sem tam už víckrát nepotkal. Vlastně jo, za pár měsíců sem jí zahlíd z tramvaje, stále nesmírně slušivě vyzývavou. Zdálo se mi tehdy, že má břicho, ale nebyl sem si jistej a bylo mi to fuk.